

Katvis

Querido

Katvis

Tjibbe Veldkamp

Met tekeningen van Maartje Kuiper

Amsterdam • Antwerpen
2018

Het was donker in de slaapkamer, maar de telefoon op zijn hoofdkussen straalde blij. ‘Baptiste is aan het typen’ zei het scherm.

Ate lag op zijn buik op bed. Hij tikte op Baptistes nieuwe profielfoto. Baptistes gezicht was één brede lach. Alles lachte mee, niet alleen zijn mond en ogen, maar ook zijn kin en kroeshaar. Ate probeerde zich hem voor te stellen terwijl hij zorgelijk keek. Dat lukte niet. Baptistes gezicht was niet gemaakt voor zorgen.

Zijn bericht kwam binnen.

Slecht nieuws...

22:31

Daar schrok Ate niet van. Hij had eerder ‘vervelend’ ‘rampzalig’ en ‘droevig’ nieuws gehad, en tot nu toe was dat altijd meegevallen.

O ja? Wat dan?

22:31

Ze whatsappten nu bijna een halfjaar met elkaar. Elke dag twee keer een minuut of vijf, niet heel lang dus. Meestal appten ze ook niks bijzonders. Toch keek Ate de hele dag uit naar vier uur 's middags en halfelf 's avonds.

Hij vond het fijn dat ze op elkaar leken. Nou ja, Baptiste was zwart en illegaal in België, en zelf was hij wit en legaal in Nederland. En Baptiste was altijd blut en zelf kreeg hij zijn zak- en kleedgeld soms niet op. Maar dat was allemaal onbelangrijk. Ze keken dezelfde YouTube-kanalen, en het liefste die van Geoff en Jack. Niet de grappigste of gekste YouTubers van de planeet, maar wel de aardigste. En over Geoff en Jack was altijd iets te zeggen: over hun video's, over reacties op hun posts, over hun kleren, hun haar, hun huis...

Ates telefoon zoemde.

Ik heb schulden

22:32

Moet mijn telefoon verkopen

22:32

Daar schrok Ate toch van.

Hoe kunnen we dan nog appen?

22:33